

महितं

६७७

महिला

महिषः 627

“अमर्षणश्च कौन्तेयो दृष्ट्वैरश्च पाण्डवः ।
अनर्मेहासी सोमोदस्त्रियकप्रेक्षी महा-
खनः ॥”)
महाहनुः, पुं. (महती हनुयश्च ।) शिवः । इति
महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् । १३।१७।
१३४ ॥ दृष्ट्वैरश्च पाण्डवः, जिं । (सर्पविशेषः । यथा,
महाभारते । १।५७।१० ।
सद्गुरः शिशुरोमा च सुरोमा च महाहनुः ।
एते तत्त्वज्ञा नागाः प्रविष्टा ह्यवाहनम् ॥”)
महाहविः, [सु] स्त्री, (महत् सुप्रशस्तं हविः ।)
गयष्टम् । यथा,—
“गयायामयथा पिबं खड्गमांसं महाहविः ।
कालशक्तं तिलाव्यं वा क्षत्रं मासलप्रये ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे आह्निककल्पः ॥
(तदात्मतया सर्वं जगत् दृश्यतेऽस्मिन् । यद्वा,
महान्ति हवींषि आष्यपुरोडाशादिरूपा-
यस्य ।) विष्णुः । इति महाभारते तस्य
सहस्रनामस्तोत्रम् । (महान्तिहवींष्यत्र ।
दृष्ट्वागविशेषः । यथा, शतपथब्राह्मणे । २।
५।३।२० ।
“अथातो महाहविष एव तद् यथा महा-
विषस्तथो तस्य ॥”
“आकमेधेषु प्रधानभूताया महाहविराखाया
इदरेरारम् प्रतिजानीते अथात इति ।” इति
तद्वाक्यम् ॥”)
महाहावः, पुं, (महाबुधंहावः ।) अष्टहावः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
महाहगन्धा, स्त्री, (अर्धैर्गन्धो लेश ईषद्विंशत्परः
सम्पर्कोऽस्यस्यामिति । गन्ध + अर्ध आदित्वा-
द्च् टाप् च । महती अहगन्धा ।) गन्धना-
कुली । इति राजनिर्घण्टः ॥
महाहृत्ता, स्त्री, (महती चासौ हृत्ता च ।)
कपिकच्छुः । इति शब्दमाणा । अतिखर्बे जिं ॥
महिः, स्त्री, (महते इति । महपूजायां अदन्त-
पुरादिः + “सर्वधातुभ्य इन् ।” उणा० ४।
११७। इति इन् ।) एचिवी । इति शब्दमाणा ॥
(महत् । यथा, ऋग्वेदे । २।२४।१४ ।
“सद्यो मन्महि कर्म करिष्यतः ॥”
“महि महत् कर्म करिष्यतः ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ॥ महिमा । यथा, भागवते । ८।८।४।
“तत ऐरावतो नाम वारणेन्द्रो विनिर्गतः ।
इत्ते चतुर्भिः स्वतान्नेहैरन् भगवतो महिम् ॥”
“महिं महिमानम् ।” इति तद्गीतायां श्रीधरः ॥
महत्तत्त्वम् । यथा, भागवते । २।१।३५ ।
“विज्ञानशक्तिं महिमात्मनः ॥”
“महिं महत्तत्त्वम् ।” इति तद्गीतायां श्रीधरः ॥
महिका, स्त्री, (मह + “कुन्प्रिष्विचञ्चयो-
पूर्वस्यापि ।” उणा० २।२२। इति कुन् टाप् ।
अत इत्वम् ।) हिमम् । इत्यमरः । ११।३।१८ ॥
महितं, जिं, (महते स्मेति । मह पूजायाम् +
“मतिबुद्धिपूर्वार्थस्य च ।” २।२।१८८ । इति
क्तः ।) पूजितम् । यथा, भट्टिः । १०।२ ।

रथपङ्क्तिर्गोत्रविबुधारिपुरे
कलहं स राममहितः कृतवान् ।
ज्वलद्गिरावणशृङ्गश्च वेलात्
कलहं सराममहितः कृतवान् ॥”
(पिटगणविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ६६।४६ ।
“महान्महात्मा महितो महिमावान्महाबलः ।
गणाः पञ्च तथैवेति पितृणां पापनाशनाः ॥”
स्त्रियां टाप् । नदीभेदः । यथा, महाभारते ।
६।६।२१ ।
“नीवारां महिताश्चापि सुप्रयोगां जना-
धिपः ॥”)
महिनं, स्त्री, (महति मन्त्रते वा । मह पूजायां
+ “महेरिन्च् ।” उणा० । २।५६ । इति
चकारादित्युक्तेः इन् ।) रात्र्यम् । इत्युणा-
दिकोषः ॥ (पूजनार्थे, जिं । यथा, ऋग्वेदे ।
६।२६।८ ।
“वयं तेऽस्यामिन् । युञ्जतु सखायः स्याम
महिनः प्रेष्टाः ।”
“हे महिन पूजनीय इन् ।” इति तद्वाक्ये
सायनः ॥)
महिमा, [न] पुं, (महतो भावः । महत् + “एष्वा-
दिभ्य इमनिच् वा ।” ५।१।२२ । इति इमनिच् ।
ततः “टः ।” ६।४।१५५ । इति टिलोपः ।)
शिवस्याष्टैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषः । इति हेम-
चन्द्रः । २।११६ ॥ स च महत्त्वं येन चतुर्दश
भुवनान्यस्योदरे वर्तन्ते । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ (तदुक्तं यथा,—
“अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकान्यं महिमा
तथा ।
ईशित्वं वशित्वं तथा कामावसायिता ॥”
माहात्म्यम् । यथा, भागवते । ८।५।१३ ।
“लया संकथमानेन महिम्ना सालतां पतेः ।
नाति लप्यति मे चित्तं सुचिरं तापतापितम् ।”)
उत्कर्षः । यथा, पुराणम् ।
“अधोऽधः पश्यतः कस्य महिमा नोपजायते ।
उपर्यपरि पश्यन्तः सर्व एव दरिद्रति ॥”
(मन्त्रविशेषस्य सुतः । यथा, राजतरङ्गि-
ण्याम् । ६।२२० ।
“सम्भूय चक्रुर्देवाण्यं महिम्नः प्रहमाश्रितः ॥”)
महिरः, पुं, (महति पूज्यत इति । मह + “सलि-
काल्यनिमहोति ।” उणा० । १।५५ । इति
इलच् । कस्य रत्वम् ।) रुधः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
महिला, स्त्री, (महत इति । मह पूजायाम् +
“सलिकाल्यनिमहोति ।” उणा० । १।५५ ।
इति इलच् टाप् ।) स्त्रीमात्रम् । प्रियङ्गुलता ।
इत्यमरः । २।६।२ । रेणुकानामकगुणद्रव्यम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ मदमत्ता स्त्री । इति
शब्दरत्नावली ॥
महिलाह्वया, स्त्री, (महिना इत्याह्वयो यस्याः ।)
प्रियङ्गुलता । इत्यमरः । २।४।५५ । (यथास्याः
पर्यायः ।

“प्रियङ्गुः फलिनी कान्ता लता च महिलाह्वया ।
गुन्ना गुन्नाफला श्यामा विवर्कसेनाङ्गनाप्रिया ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
महिषः, पुं, (महति पूजयति देवाननेनेति ।
महि + “अधिमहोऽष्टिषच् ।” उणा० । १।३६ ।
इति टिषच् ।) खनामखातपशुविशेषः । तत्-
पर्यायः । लुनापः २ वाहद्विधन् ३ काशरः ४
सेरिभः ५ । इत्यमरः । २।५।४ । यम-
वाहनः ६ विषज्वरन् ७ वंशभीरुः ८ रज-
खलः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ आनूपः १०
रक्ताक्षः ११ अन्धारिः १२ । इति जटाधरः ॥
क्रोधो १३ कलुषः १४ मत्तः १५ विषाणी १६
गवली १७ वली १८ । तस्य परीक्षा यथा,—
“विपचे ह्यसन्नासं कुरुते येन हेतुना ।
भारं वहति वा दूरं महिषोऽस्मान्निख्यते ॥
ब्रह्मचर्यविट्शूद्रान्यजभेदेन पञ्चधा ॥”
तद्वयथा ।
‘भृशं क्षणाः पवित्राश्च दृष्ट्वा दृष्टव्ययोगकाः ।
वज्राशिनो मारकाश्च महिषा ब्रह्मजातयः ॥१॥
केकराः कामजाः स्यूना भृशं क्रुद्धाश्च मारकाः ।
वज्राशिनो बहुवला महिषाः क्षत्रजातयः ॥२॥
क्षैयाङ्गाः क्षीणशृङ्गाश्च सुक्रुद्धा भारवाहनः ।
अमारका बहुवला महिषा वैश्रजातयः ॥३॥
क्षीणाः क्षीणवलाः क्षीणशृङ्गयोगाख्यश्च ये ।
अल्पाशिनो भारसहा महिषाः शूद्रजातयः ॥४॥
सर्वदा जलमिच्छन्ति येऽन्यसत्त्वा महौजसः ।
भारसहाः कुशङ्गाश्च तेऽन्यजा महिषा
भताः ॥ ५ ॥
एषां दोषा गुणा वापि दृष्टव्यश्च येऽदृष्टव्यः ।
पौषणश्चापि संस्थानं दृष्टुं त्वं तथा मतम् ॥”
इति युक्तिकल्पतरुः ॥
वनमहिषमांसगुणाः । दोषकारित्वम् । लघु-
त्वम् । दीपनत्वम् । बलदायित्वम् । ग्रामीण-
महिषमांसगुणाः । क्षिप्तत्वम् । मलिन-
करत्वम् । पित्तहरत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
तर्पणत्वम् । क्षिप्तत्वम् । उष्णत्वम् । मधु-
रत्वम् । गुरुत्वम् । निद्रापूर्वस्वसन्धर्वनत्वम् ।
मांसदार्ढ्यत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।
“महिषो घोटकारिः स्यात् काशरश्च रजखलः ।
पीनस्त्वः क्षणाकायो लुनापो यमवाहनः ॥
महिषस्याभिर्गं खादु क्षिण्णी वातनाशनम् ।
निद्राशुक्रवल्गुस्त्वत्तुदीर्घकरं गुरु ॥
दृष्ट्यश्च दृष्टविग्नञ्च वातपित्तासनाशनम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
अशुधारिणश्चैकजातिविशेषः । स च पुरा चरित्य
आसीत् सगरराजेनास्य वेद्यागादावनधिकारो
वैशान्त्यं धर्मेनाश्रयः कृतः । यथा, हरिवंशे ।
“सगरस्तां प्रतिज्ञाश्च गुरोर्वाक्यं निश्रयश्च ।
धर्मं जघान तेषां वै वैशान्त्यं चकार ह ॥
अहं शकानां शिरसो मुखयित्वा यस्मिन् यत् ।
जवनानां शिरः सर्वं कामोजानां तथैव च ॥
पारदा मुक्तेशाश्च पद्भ्याः अशुधारिणः ।